

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/142/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213011585
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7213011585.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Blažovskou v trestnej veci obžalovaného O. P. pre prečin podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 30. júla 2014 v Košiciach takto

rozhodol:

Obžalovaný:
O. P., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom T., F. č. XXXX/X,

je vinný, že

- dňa 14.11.2012 asi o 18.42 hod. v Košiciach na ul. P. T. č. X na parkovisku pred OC J., po opätovných výzvach príslušníkov Obvodného oddelenia PZ Košice - KVP poškodeného nstržm. PZ Ing. E. J. a poškodenej nstržm. PZ Bc. D. C. na preukázanie totožnosti a po výzve, aby vyprázdnil obsah svojich vrecák za účelom vykonania bezpečnostnej prehliadky, týchto fyzicky napadol tak, že najskôr kopol do ľavej nohy poškodenú nstržm. PZ Bc. D. C. a následne sotil ľavou rukou poškodeného nstržm. PZ W.. E. J. a pokúsil sa tohto udrieť do oblasti tváre, avšak poškodený nstržm. PZ W.. E. J. tento útok vykryl pravou rukou, pričom v dôsledku horeuvedeného útoku utrpela poškodená nstržm. PZ Bc. D. C. zranenie - pomliaždenie ľavého predkolenia, ktoré si nevyžiadalo liečenie ani práceneschopnosť,

t e d a

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

t ý m s p á c h a l

- prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 323 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 14 (štrnástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd podmienične odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsiatichštyroch) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stížanie obžalovaného O. P. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa na podpísanom súde vedie na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 4.11.2013 sp. zn. 1Pv 765/2012.

Na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo vykonané podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku bez prítomnosti obžalovaného, vykonal súd dokazovanie výsluchom poškodených, prečítaním zápisníc o výpovediach obžalovaného a svedkyne z prípravného konania a prečítaním listín obsiahnutých v spise a nakoľko mal za to, že skutkový stav veci bol náležite zistený a že vykonané dôkazy umožňujú spravodlivé rozhodnutie, uzavrel tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na žiadosť a výslovný súhlas obžalovaného O. P. bolo hlavné pojednávanie vykonané bez jeho prítomnosti, za účasti jeho obhajcu, obžalovaný sa teda nevyjadril ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Ako to vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 5.9.2013, ku skutku sa nevyjadril ani v prípravnom konaní, využijúc tak svoje právo podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku a zároveň prehlásil, že sa odmieta zúčastniť konfrontácií s poškodenými. Do zápisnice uviedol len základné údaje k svojej osobe.

Poškodený W. E. J. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní rovnako uvádzal, že ako príslušník PZ na OO PZ T. - D. T. vykonával dňa 14.11.2012 s kolegyňou nstržm. PZ Bc. D. C. operatívnu hliadku v civilnom oblečení kvôli vysokému nápadu krádeží vlámaním do áut. Pohybovali sa po Triede T. v T. v oblasti OC J. a okolí, keď na parkovisku pred OC J. zaregistrovali muža, ktorý na parkovisku nazeral do vozidiel, následne sa opäť vzdaloval smerom k podchodu, opäť sa približoval k zaparkovaným motorovým vozidlám a zameral pozornosť na motorové vozidlo C. J., do ktorého nazeral, následne sa vzdialil v smere k plynovej rozvodni na trávnom ostrovčeku, do minúty sa k vozidlu vrátil, pri vozidle akoby niečím manipuloval, vyzeralo to akoby sa snažil dostať do vozidla a teda jeho konanie nasvedčovalo pre to, že sa dopustí trestného činu. Parkovisko je výškovo členené na horné a dolné, medzi nimi je trávna plocha. Rozhodli sa, že podozrivého muža, ktorého pozorovali už asi hodinu, budú legitimovať, preto šli za ním, avšak podozrivý keď ich zbadal, presunul sa na trávnu plochu medzi horným a dolným parkoviskom. Tam podišli k nemu, kde ako prvý sa ako príslušník PZ identifikoval poškodený spôsobom, že povedal „polícia“, obžalovanému ukázal služobný preukaz príslušníka PZ, následne takým istým spôsobom sa identifikovala poškodená. Obžalovaný na uvedené žiadnym spôsobom nezareagoval, zostal stáť a pozeral na nich. Obidvaja boli v civilnom oblečení, nemali na sebe znaky, ktoré by ich identifikovali ako príslušníkov PZ. Poškodený vyzval obžalovaného, aby preukázal svoju totožnosť, poučil ho, že v prípade, ak totožnosť nepreukáže, bude predvedený na obvodné oddelenie PZ, v rámci poučenia necitoval žiaden paragraf. Vystupovanie a popísaná identifikácia poškodených bola postačujúca pre to, že obžalovaný ich bez pochybností mal považovať za príslušníkov PZ. On obžalovaného vnímal ako muža vysokého cca 180 cm, pôsobil akoby bol poloróm, žiadne zvláštne znamenia na ňom nevidel. Mal oblečenú hnedú bundu, tmavé nohavice a cez seba prevesenú kabelu. Mal tmavé vlasy a jeho tvár si poškodený zapamätal, má dobrú pamäť na tváre osôb. Obžalovaný nevykazoval známky požitia alkoholu, keďže mal normálnu chôdzu a ani z jeho dychu alkohol nebolo cítiť. Na výzvu, aby uviedol svoje iniciály, obžalovaný uviedol, že je C. z T.. Na opakovanú výzvu poškodeného, aby uviedol celé svoje meno tak, aby to mohol preveriť, obžalovaný povedal, že sa volá C. G.. Uvedené poškodený vpisoval do kontrolného lístka, ktorý mal v ruke a zároveň obžalovaného vyzval, aby si vybral ruky z vreciek. Obžalovaný výzvu uposlúchol, pričom v jednej ruke mal kľúče a v druhej v sáčku zabalený, čiastočne trčiaci ostrejší predmet. Keď sa ho poškodený opýtal o aký predmet ide, obžalovaný zareagoval tak, že kopol do poškodenej ruky sa ho snažil udrieť alebo prudko odsotiť, čo on vykryl a vzápätí sa rozbehol pomedzi autá cez parkovisko v smere medzi ulice I. a J.. Bezpečnostnú kontrolu obžalovaného nestihli vykonať, pristúpili by k nej až pred nástupom do služobného motorového vozidla. Poškodený zdôraznil, že keď obžalovaný konal voči nim popísaným spôsobom, musel vedieť, že ide o príslušníkov PZ, keďže predtým mu služobný preukaz ukázal tak, že ho držal otvorený v obidvoch rukách, ktoré vystrel smerom ku kontrolovanej osobe, viditeľnosť na mieste bola dobrá, aj keď už bola tma, ale bolo umelo osvetlené jedným svetidlom, on jasne videl aké predmety vybral z vreciek obžalovaný, plus má výrazný hlas, nepotreboval zvyšovať jeho intenzitu, aby obžalovaný zreteľne počul vyslovené „polícia“. Obžalovaný rozumel jeho otázkam, takže musel počuť aj

to, ako sa mu predstavil. V čase, keď obžalovaný zaútočil, stála poškodená po jeho pravej ruke a on stál po jeho ľavej ruke. Konanie obžalovaného si vysvetlil tak, že sa chcel z miesta dostať preč a len pomedzi poškodených mal priestor pre útek. Rozbehol sa za obžalovaným a opakovane kričal „v mene zákona stoj“. Pri prenasledovaní zahodil kontrolné lístky a keď na opakovanú výzvu obžalovaný nereagoval, vyzval ho, aby v mene zákona stál, lebo bude použitá služobná zbraň. Obžalovaný nezareagoval, poškodený zastal, vybral služobnú zbraň, okolie zrakom skontroloval a jedenkrát vystrelil do vzduchu. Obžalovaný urobil úhybný manéver a pokračoval v behu v smere na ulicu Bauerovu. Prenasledoval páchatela, za ktorým zaostával asi 30 až 40 metrov, za rohom bloku na Bauerovej ulici sa mu však z dohľadu stratil. Niekde v úrovni ulice Bauerova ho dobehla poškodená, s ktorou pokračovali normálnou chôdzou nakoľko ju bolela noha, cez ulicu Jasuschovu späť k OC BILLA. Kontaktoval operačné stredisko, ktorému oznámil meno C. G., ilustráciou však osoba s takýmto menom nájdená nebola. Na miesto prišli policajné hliadky, bolo prepátrané okolie, avšak obžalovaného nenašli. Podľa poškodeného sa pri popísanom zákroku nedopustili žiadneho pochybenia, postupovali v zmysle zákona, služobnú zbraň ako policajt použil pri popísanom zákroku prvýkrát z dôvodu, že páchatel zaútočil, ušiel z miesta a nereagoval na výzvy. Zo služby zo dňa 14.11.2012 vyhotovil záznam za spolupráce kolegyne C., s ktorou bol vtedy prvýkrát na hliadke. Dovtedy absolvoval asi päť takýchto hliadok v civile za obdobie jedného roka. Kolegyňa usúdila, že potrebuje ošetrenie, preto sa mu podrobila. Bol si istý, že ide o páchatela trestného činu zo dňa 14.11.2012. Keď v priestoroch budovy, v ktorej sídli OO PZ Košice - Sídliisko KVP, asi po troch mesiacoch od predmetného skutku prechádzal po chodbe, zbadal dvoch mužov - advokáta I. E. T. a muža, ktorý sa voči nemu 14.11.2012 dopustil násillia a ktorého prenasledoval. Muž mal na sebe tú istú bundu ako uvedeného dňa, stále nepoznal jeho meno. Zistil, že ide na výsluch k jeho kolegovi Hečkovi, tak zistil o koho sa jedná, spísal o tom záznam, ktorý bol posunutý na Odbor kriminálnej polície. Obžalovaný ho vtedy na chodbe taktiež zaregistroval, na zopár sekúnd sa im pohľady stretli, obžalovaný sklopil zrak. Potom ako sa stretli na OO PZ videl obžalovaného asi dvakrát na Sídlišku KVP na chodníku na ulici Dénešova.

Poškodená Bc. D. C. vypovedala ku skutku v podstate zhodne ako poškodený W.. E. J.. K identifikácii príslušníkov OO PZ na rozdiel od poškodeného nevedela uviesť, či okrem predloženia služobných preukazov aj verbálne oznámili kontrolovanej osobe, že sú príslušníkmi PZ. Na rozdiel od poškodeného uviedla, že u obžalovaného vykonali bezpečnostnú prehliadku, za ktorú považovala výzvu, aby vybral obsah vreciek. Podľa poškodenej obžalovaný zaútočil kvôli tomu, aby z miesta mohol rýchlo utiecť, intenzitou akou bolo možné v danej situácii použiť. Asi o jeden a pol až dve hodiny po útoku na vlastný podnet vyhľadala lekára, pretože pri došliapnutí na nohu pociťovala pichavú bolesť v kolene, službu v ten deň ale dokončila, zranenie nebolo tak vážne. K identifikácii páchatela podľa fotografií ani podľa osôb nedošlo. Po určitom čase ho opoznal poškodený na OO PZ Košice - Sídliisko KVP. Ak by obžalovaného videla, určite by ho dokázala opoznať.

Svedkyňa K. T. v prípravnom konaní vypovedala, že keď niekedy v polovici novembra 2012 okolo 18-tej hodiny odchádzala z miesta trvalého bydliska v Košiciach na D. č. XX do fitnesscentra na ul. J. č. 1, zbadala bežiaceho muža, ktorý držal v ruke príručnú tašku, za ním bežal ďalší muž a následne žena, poslední dvaja niekoľkokrát kričali „stoj“. Nato muž, ktorý naháňal toho prvého, vystrelil pištoľou do vzduchu. Ten, ktorého naháňali, bol vysoký asi 180 cm, nakrátko ostrihaný, oblečený v mikine tmavej farby. Videla ho len z boku a zozadu, určite by ho nedokázala opoznať. Udalosť oznámila na linke 158.

Miesto činu bolo obhliadnuté dňa 14.11.2012, o čom svedčí zápisnica o obhliadke miesta činu. Zo zápisnice je zrejmé, že na prostrednom parkovisku pred OC J. na ul. P. T. č. X v Košiciach sa nachádzalo osobné motorové vozidlo zn. Mercedes, trieda A, farby sivo-modrej, evidenčné číslo KE-XXXII, bez známok poškodenia, uzamknuté. Nachádzalo sa vo vzdialenosti 25 metrov od vjazdu na parkovisko, zaparkované prednou časťou k chodníku širokému 2 metre, za ktorým je trávnatý porast. Na mieste činu neboli nájdené žiadne stopy. Bolo aj odfotografované, fotodokumentáciu a iexplrint zmenšených náhľadov fotografií súd na hlavnom pojednávaní taktiež oboznámil.

Podľa lekárskeho správy zo dňa 14.11.2012 bola u poškodenej zistená palpačná citlivosť predkolenia (cca 10 cm pod kolenom) a kolena, bez hematómu a náplne. Lahký úraz - zhmoždenie ľavého predkolenia, mohlo byť spôsobené kopnutím. Trvalé následky nezanechal a nevyžiadal si práceneschopnosť.

Zo záznamu zo služby Okresného riaditeľstva PZ, Obvodného oddelenia PZ Košice - Sídliisko KVP vyplýva, že poškodení nstržm. W.. E. J. a nstržm. Bc. D. C. vykonávali hliadkovú službu dňa 14.11.2012

od 12.00 hod. do 23.00 hod., od 17.15 hod. do 18.45 hod. vykonali operatívnu hliadku oblasti OC J. a okolie, kde podľa záznamu malo dôjsť k útoku na policajtov, v rámci ktorého bol použitý jeden varovný výstrel do vzduchu. Záznam zo služby je podpísaný obidvoma poškodenými. Prílohu záznamu zo služby tvorí úradný záznam zo dňa 14.11.2012, do ktorého poškodený opísal udalosť ku ktorej došlo na parkovisku pred OC J. v podstate tak, ako k nej následne vypovedal v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v úradnom zázname a z dovtedy zistených skutočností vyhodnotil riaditeľ OO PZ Košice - Sídliisko T. použitie donucovacích prostriedkov ako oprávnené.

Zápisnica o vylúčení obvineného spísaná na OO PZ Košice - Sídliisko KVP dňa 8.2.2013 o 10.15 hod. preukazuje, že obžalovaný O. P. sa podrobil vylúčeniu, ktorý viedol poverený príslušník PZ npor. C.. O. Y., za prítomnosti obhajcu JUDr. E. T..

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal na O. P. dňa 4.10.2013 na Okresnom súde Košice II obžalobu sp. zn. 4Pv 191/2011 preto, že mal spáchať skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (ku ktorému bol v prípravnom konaní vypočutý ako obvinený do vyššie spomenutej zápisnice, do ktorej poprel spáchanie skutku). Konanie na podklade citovanej obžaloby sa na Okresnom súde Košice II vedie pod sp. zn. 4T 121/2013 (k hlavnému pojednávaniu sa spis nepodarilo pripojiť, nachádza sa na odvolacom súde, ktorý už rozhodol o zrušení prvostupňového rozsudku a vrátení veci na znovuprejednanie a rozhodnutie).

Správa o povesti obžalovaného vypracovaná Mestskou časťou Košice - Sídliisko KVP má vyslovene evidenčný charakter, nakoľko o rodinných a majetkových pomeroch a správaní obžalovaného v mieste trvalého bydliska na Wurmovej č. X v Košiciach nie je mestskej časti nič známe.

V odpise registra trestov má obžalovaný tri záznamy, ktoré svedčia pre majetkovú trestnú činnosť. V prvých dvoch prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený, posledný záznam preukazuje, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 26.10.2009 (právoplatný 24.11.2009) sp. zn. 7T 89/2009 mu bol pre prečin podľa § 14, § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečin podľa § 20 k § 245 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa názoru konajúceho súdu bol vyššie popísanými dôkazmi zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a tak, že o ňom nie sú dôvodné pochybnosti. S rovnakou starostlivosťou súd objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonal dôkazy tak, aby mu umožnili spravodlivo vo veci rozhodnúť. Všetky popísané dôkazy boli získané aj vykonané zákonným spôsobom a následne vyhodnotené podľa vnútorného presvedčenia súdu založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či dôkazy obstaral súd sám, či tak urobili orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Uvedeným postupom súdu bola naplnená zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci, ako aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, upravené v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku. Okrem uvedeného sa súd riadil aj ostatnými základnými právnymi princípmi upravenými v § 2 Trestného poriadku, na ktorých je vybudované aj štádium súdneho konania.

Vykonané dokazovanie viedlo k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako ho popísal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II v obžalobe sp. zn. 1Pv 765/2012 sa stal, pretože o tom svedčia dôkazy - výpovede svedkov - poškodených Ing. E. J. a Bc. D. C., výpoveď svedkyne K. T. z prípravného konania, ako aj listinné dôkazy - záznam zo služby s jeho prílohou - úradným záznamom, ako aj zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou.

Podľa názoru súdu je tiež jednoznačne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný O. P., ktorý na svoju obhajobu nič neuviedol, nakoľko v prípravnom konaní využil svojho práva a nevypovedal ku skutku, odmietol sa podrobiť konfrontácii s poškodenými a na hlavné pojednávanie sa neustanovil, požiadaval a dal výslovný súhlas k tomu, aby bolo vykonané v jeho neprítomnosti. Obžalovaný je dostatočne usvedčovaný výpoveďami poškodených, ktorí ho zhodne opísali v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní ako muža vysokého cca 180 cm, s krátkymi tmavými vlasmi, bez zjavných identifikačných znakov, s ktorým pred prejednanou udalosťou síce neprišli do kontaktu, avšak po skutku ho pri náhodnom stretnutí spoznala poškodená a v priestoroch budovy OO PZ Košice - Sídliisko KVP aj

poškodený, ktorý uviedol, že páchatela násilného trestného činu, o ktorom dovtedy nevedel ako sa volá, zbadal na chodbe policajnej budovy v prítomnosti advokáta I. E. T., mal na sebe tú istú bundu tmavej farby ako dňa 14.11.2012, pri stretnutí pohľadov sklopil zrak a následne od kolegu Y. zistil ako sa volá a že čaká na výsluch obvineného. Tvrdenia poškodeného sú podporené listinou - zápisnicou o výsluchu obvineného zo dňa 8.2.2013 spísanou na OO PZ Košice - Sídliisko KVP, z ktorej jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa uvedeného dňa o 10.15 hod. podrobil výsluchu vo veci ORP: 1124/KV-KE-2011 v prítomnosti obhajcu I. E. T.. Skutok, ku ktorému vypovedal a ktorý do spomenutej zápisnice poprel, bol prokurátorom Okresnej prokuratúry Košice II zažalovaný na tunajšom súde dňa 4.10.2013 ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, vec doposiaľ nie je právoplatne skončená. Súd poukazuje na to, že aj v označenej veci je obžalovaný stíhaný za krádež vlámaním do osobného motorového vozidla, ku ktorej malo dôjsť v marci 2011 na parkovisku v Košiciach na Sídliisku KVP na ul. Janigovej.

Súd konštatuje, že v štádiu prípravného konania skutočne nedošlo k opoznaniu osoby páchatela podľa fotografií ani podľa osôb, konfrontácia medzi obžalovaným a poškodenými nebola vykonaná, nakoľko obžalovaný odmietol sa podrobiť takémuto úkonu, čo ale nespochybňuje opoznanie obžalovaného poškodeným W. E. J. tak, ako je to vyššie uvedené. Skutočnosť, že obžalovaný sa nezúčastnil hlavného pojednávania a teda ani na hlavnom pojednávaní (ani v prípravnom konaní) nevypovedal k veci, nemôže síce byť vyhodnotená v neprospech obžalovaného, avšak súd ju hodnotí ako jeho snahu vyhnúť sa osobnému stretnutiu s poškodenými, pri ktorom ho taktiež mohli identifikovať ako páchatela prejednávaneho skutku.

Vo výrokovej časti popísaným konaním obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona po stránke objektívnej i po stránke subjektívnej. Obidvaja poškodení sú verejnými činiteľmi v zmysle § 128 ods. 1 Trestného zákona a ako takí vykonávali dňa 14.11.2012 ako príslušníci PZ OO PZ Košice - Sídliisko KVP svoje právomoci ako členovia spoločnej hliadky. Hliadku vykonávali v civilnom odevu, avšak obžalovanému, ako podozrivej kontrolovanej osobe, sa preukázali služobnými preukazmi príslušníkov PZ, ktoré preukazy mu za dobrých viditeľnostných podmienok predložili a podľa poškodeného aj verbálnym spôsobom sa označili za políciu, čím sa dostatočne identifikovali ako príslušníci PZ. Poškodení neprekročili rámec svojich právomocí, keď pristúpili k stotožneniu podozrivej osoby, ktorá sa odmietla legitimovať, dokonca aj riadne predstaviť. Z výpovedí poškodených vyplýva, že podozrivý bol poučený, že bude predvedený na obvodné oddelenie PZ za účelom identifikácie, avšak ďalší výkon právomocí poškodených obžalovaný znemožnil tým, že ušiel, a aby tak mohol urobiť, násilím, za použitia fyzickej sily, konal voči poškodenej, ktorú kopol do ľavého predkolenia, a rukou zaútočil aj na poškodeného do oblasti hornej časti trupu, ktorý útok však poškodený svojou rukou vykryl. Násilným konaním obžalovaného bolo poškodenej Bc. D. C. spôsobené pohmoždenie ľavého predkolenia, ktoré bolo kvalifikované ako ľahký úraz, bez zanechania následkov, pričom spôsobený úraz umožnil menovanej vykonávať naďalej svoje služobné povinnosti, dokončiť aj uvedeného dňa službu a nevyžiadal si práce neschopnosť. Obžalovaný svojim konaním nespôsobil poškodenému W. E. J. žiaden úraz, nakoľko poškodenému sa podarilo rukou vykryť útok obžalovaného. Na tomto mieste súd poukazuje na to, že Trestný zákon nevyžaduje, aby konanie útočníka, pri ktorom použije fyzickú silu proti telu napadnutého, si vyžiadalo v konečnom dôsledku ublíženie na zdraví pre to, aby toto mohlo byť kvalifikované ako násilie v zmysle § 323 ods. 1 Trestného zákona. Po stránke subjektívne konal obžalovaný formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami pre ukládanie trestov upravenými v § 34 ods. 1 až Trestného zákona a obžalovanému uložil taký trest, ktorý zabezpečí ochranu spoločnosti, zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí dostatočné podmienky pre jeho prevýchovu k tomu, aby v ďalšom viedol riadny život a je dostatočným morálnym odsúdením obžalovaného spoločnosťou. Pri ukladaní trestu súd dbal na to, aby trest postihol iba obžalovaného a aby mal čo najmenší vplyv na jeho rodinu. Súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu obžalovaného v zmysle jeho pomerov a možnosti jeho nápravy. Súd zisťoval aj prítomnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na ktoré by mohol pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného prihliadnúť. Poľahčujúce okolnosti zistené neboli, priťažujúce okolnosti taktiež nie, nakoľko skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestné činy v minulosti trikrát odsúdený, nevyhodnotil súd podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona ako priťažujúcu okolnosť, nakoľko v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a posledne uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov nepodmienečne obžalovaný vykonal.

Pre prejednaný prečin ustanovuje Trestný zákon v § 323 ods. 1 trest odňatia slobody na jeden až päť rokov a z tejto sadzby musel súd vychádzať. S prihliadnutím na okolnosti prípadu, ako aj na zistené skutočnosti v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov je primeraný a dostatočný a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto výkon podmienenečne odložil a zároveň určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, dĺžku ktorej považuje za primeranú vo vzťahu k dĺžke uloženého trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.